

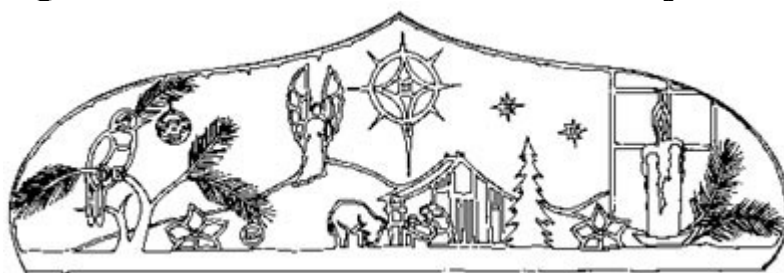
A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 192. szám

2008. december

**Áldott adventet és boldog karácsonyi ünnepet kívánunk
lapunk minden kedves olvasójának!**

Gyertyafényben

Csendre vágyunk, melegségre,
s csendben várunk az estére,
hogy majd a négyes gyertyafényben
élet születik a reményben.

Arcunk sima, rezzenetlen,
s mosoly repül az üzenetben,
halkan suhanva szerte a tájon,
hogy a szép még szebbé váljon.

Szeretve lentről felemelnek,
és csak szeretetből követelnek,
mert örülnek, hogy szerethetnek,
s hogy teret adnak a szeretetnek.

Kedves kezünk egymásba olvad,
szép a ma, s még szebb lesz a holnap,
csodák mennek végbe az éjben:
élet szüleik a reményben.

(Bognár Barnabás)

A Messiás békességet hozott a Földre...

Advent idején – készülvén karácsony ünnepe – nagyon sok kedves ígét hoz elénk az Úr. A fenti biblikus gondolat ezeknek egy része.

Az emberi lélek egyik alapvető vágya a békesség. Ezt a vágyat (is) csak az Úr tudja betölteni nagy szeretetével.

A lélek belső békessége független a külső körülményektől. Ez az a békesség, amit a világ nem tud adni, amely minden értelmet felül halad. Ezt a békességet hozta le az Úr Jézus – megszületésekor – a földre. Erről a békességről énekelt az angyalkórus karácsony éjjelén a betlehemi mezőkön:

„Dicsőség a magasságban Istennek,
És a földön békesség,
És az emberekhez jó akarat.”

(Lk.2:14.)

Milyen nagy áldás a jó Istentől, ha ez a békesség a miénk lehet!

Volt az életemnek – fiatal koromban – egy olyan szakasza, amikor igen nehéz helyzetben

voltam. Csak énekelve – hol hangosan, hol csendben, szívemben, lelkemben – tudtam elhordozni a rám nehezedő megpróbáltatást. Két éneket énekeltem leggyakrabban, így tudtam „elkergetni” közelemből a Sátánt. Az egyik: „Föl testvérim harcra készen, szent csatára, győzelemért!”, a másik ének: „Ha Isten békéje lakja szívemet, úgy dúlhat vihar ellenem...” Tudom, ha a Sátán énekszót, vagy imádságot hall, onnan kénytelen odébbállni.

Így állt mellém az Úr, hogy éneket és imádságot adott az ajkamra, a szívembe. Hálas vagyok ezért Neki!

Ha a szívünkben békesség van – mert az Úrban megnyugvást találtunk – úgy készek lehetünk arra, hogy környezetünk békességét munkáljuk. Segítse minket erre az Úr! Így vizsgálható a mi hívő életünk ott, ahová Isten helyezte minket.

Adventi időben, karácsonyra várva, még jobban átmelegszik a szívünk a jó Isten közelségében. Olyan jó, ha az Úr békessége miénk lehet!

Én úgy érzem, hogy a békesség és a megelégedés ikertestvérek. Jó, ha aggodalmaskodás helyett megelégedéssel, békességgel a szívünkben várhatjuk a szent ünnepet. Segítsen erre minket az Úr!

„Semmiért se aggódjatok, hanem az imádság és könyörgés alkalmával mindenkor hálaadással vigyétek kéréseiteket az Isten elé; és az Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.” (Fil.4:6-7.)

(Halász Sándorné)

Karácsonyi történet

Metsző hideg volt. Az utcák és a fák, karácsonyi díszbe öltöztek. Ha egy madárka rebbent fel a bokrok ágai közt, nyomában ezüstös csillagpor szállt.

A csavargó még egyszer megnézte a házszámot, ami a pénztárcában talált címen állt. Mit keres ő itt tulajdonképpen? – gondolta.

Búzlík és ápolatlan. Nem is fogják szívesen fogadni. Na mindegy! Átadja a pénztárcát, amit az utcán talált, aztán igyekszik vissza a hajléktalanszállóra, a zsákutcába került emberek közé. A szeretet, a család, a melegség utáni vágyat meg majd csak elnyomja valahogy. El is ihatná a pénzt, morfondírozott, és az iratokat bedobhatná egy postaládába. Nem és nem! Ma szenteste van, és ilyenkor illik jót cselekedni. Úgyis a többi nap értelmetlenül és értelem nélkül telik el.

Csengetésére egy középkorú, mosolygós asszony nyitott ajtót.

– Segíthetek? – kérdezte.

És a csavargó akadozó szavakkal elmondta, hogy talált egy pénztárcát, ha övék, akkor ő most visszaadná. Idegesen toporgott. Az asszony viseltes ruháját, barázdált arcát nézte. Megérezte, hogy ki áll az ajtó előtt.

– Nem akarna bejönni? Épp vacsorázunk. Szívesen látjuk. És nagyon szépen köszönjük –

mondta, mikor felismerte a férje tárcáját. Bent a szobában jó meleg volt. A szoba sarkában egy karácsonyfa állt égő gyertyákkal. A terített asztal körül három kisgyermek és az édesapjuk ült. Barátságosan helylyel kínálták.

Mintha évek óta ismerték volna, úgy fogadták.

– Mielőtt elkezdenénk a vacsorát, Eszterke, meséld el nekünk a betlehemi történetet! – szólalt meg az édesapa. És a megszólított kislány csengő hangon mesélni kezdett:

– Éjszaka volt a betlehemi mezőkön, és a pásztorok, akik elfáradtak az egész napi nyáj őrzésében, éppen aludni készültek a tűz mellett, mikor észrevették, hogy valami nagy világosság röpül feléjük. Az a fényesség igen gyorsan közeledett, és a szegény pásztorok nagyon megijedtek, mert még ilyet nem láttak, és térdre borultak, így imádkoztak az Istenhez.

Aztán hirtelen ott termett előttük egy angyalka, aki ragyogott a fényben, alig bírta a szem a látását, tudjátok, mivel az Úr dicsőségében tündökölt. És ekkor a fényességes angyalka ezeket mondta a megrettent pásztoroknak:

„Ne féljétek, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, Dávid városában, Betlehemben. Ő a Messiás. A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban.”

És ekkor mennyei seregek jelentek meg, és mindnyájan énekelni kezdtek, nem földi hangon.

– Ezt énekelték – kotyogott közbe egy hat év körüli kisfiú –: „Dicsőség a magasságban az Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarattal!”

– Igen, Péterke. Aztán a pásztorok oldalba bökdösve egymást így szóltak: Nosza, gyerünk, emberek, fussunk el mind, egészen Betlehemig! Majd gyorsan becsomagoltak tarisznyájukba juhsajtot, egy kis húst és jó habos kecsketejet, jó lesz az a kismamának, gondolták. És meg is találták Jézuskát, Máriát és Józsefet, egy karavánok számára fenntartott istállóban. Egy fénylő csillag táncolt a város felett, bearanyozta az állatok szállását. A pásztorok pedig leborultak a kis Jézus előtt, és imádták őt.

– Aztán pedig jött három napkeleti bölcs, akiknek igen nagy volt az örömük a Gyermekek látán, és kincsesládáikban ajándékot adtak át a családnak, majd egy másik úton tértek vissza hazájukba – fejezte be a karácsonyi történetet a harmadik gyermek, akit Katalinnak hívtak. Az édesapjuk szeretettel nézett gyermekeire, s így szólt:

– Nekünk vajon nagy öröm-e a karácsony? Azoknak, akiknek a szívébe megszületik a Megváltó, akik Isten szeretetét befogadják, Jézus Krisztust, azoknál a fájdalmak és a félelmek helyett bizalom árad majd szét az ő szívében. És a bizalom melegséget, világosságot és boldogságot szül ott, ahol azelőtt csak a szenvedés kínja sebzett. Majd így folytatta, miközben a vendégükre nézett:

– Nekünk is, mint a bölcseknek, a Jézussal való találkozás után más úton kell vissza mennünk, hogy bizonyítsuk, hogy valóban ő a Megváltó, a sorsfordító. A más úton vissza: egy új élet Jézus Krisztusban. A vacsora után mindenki kibontotta ajándékait. Még János is – akit befogadtak a családba – kapott mindenfélét, ruhát, cipőt és sok finom ennivalót. Majd így biztatták az ajtóban: ha erre jár, nyugodtan csöngessen be. És a csavargó hazafelé menet a szállóra ezeket gondolta: mégiscsak van értelme az ő zaklatott, nyomorult életének. Az nem igaz, hogy neki nincs jövő. És hogy az Isten kétezer éve Megváltót adott a világnak, és ebben személy szerint ő magának is.

(Leleszi Balázs Károly)

Az aranydoboz

Egyszer egy ember megbüntette a lányát, amiért az eltüntette a drága pénzért vásárolt arany csomagolópapírt.

Amiről az apa nem tudott: A lány hosszú órákat azzal töltött, hogy az aranypapírból kivágjon egy darabot. Ebbe csomagolta az apja számára készített ajándékdobozt és így tette karácsonykor a fa alá. Szenteste, mikor az apja kibontotta az ajándékot, látta, hogy a doboz belül üres. A következőket mondta a lányának: - Tudod kislányom, az úgy szokás: ha valakinek ajándékot adunk, nem szabad üres dobozt adni.

- De apa! Hiszen ez a doboz nem üres! Tele van csókokkal, amiket én raktam el neked karácsonyra.

Az apa könnyeivel küszködve ölelte át a lányt bocsánatáért esedezve.

A kislány átölelte az apját és sírva bocsátott meg neki.

Nem sokkal azután a kislány egy balesetben meghalt.

Az apa egy egész életen át az ágya alatt őrizte az aranydobozt.

Amikor rosszul érezte magát, mindig kinyitotta és egy csókot vett ki belőle, így emlékezve az ő gyermekére, aki azt oda-tette .....

Mindannyiunknak van ilyen aranydobozunk, amely tele van csókokkal gyermekeinktől, családjunktól, barátainktól....

Tudod a család és a barátok azok, akik fel-emelnek minket bajainkból amikor a szárnya-ink megsérülnek, hogy emlékeztessenek bennünket arra: hogyan kell repülni....

(-net-)

Kívánom neked...

Ahol fájdalom van, kívánok neked békét, és könnyörületet.

Ahol kétségek vannak, kívánok neked megújult önbizalmat képességeitekben, hogy leküzdhessétek.

Ahol fáradtság, kimerültség van, kívánok neked megértést, türelmet, és megújult erőt.

Ahol félelem van, kívánok neked szeretetet, és bátorságot.

Betlehemi utazás

Már gyermekkoromban, amikor készültünk a karácsonyi ünnepekre, mindig különleges, kedves áhítattal gondoltam Betlehemre, és ez az érzés most még inkább kimondhatatlan mély szeretetté alakult át.

Még 60 év távlatából is visszaemlékszem azokra a számomra oly kedves karácsonyi énekekre, melyeket drága szüleim tanítottak és az imaházban minden szenteste énekeltünk igen nagy örömmel, és ezek a régi emlékek most őszinte szeretettel töltötték el szívemet édesanyám és édesapám iránt. Gondolatban sorba vettem néhány mondatát a karácsonyi énekeknek:

"Jessének törzsökéből
fakadt egy sarjadék,
miként ezt a próféták
rég megjövendölték."

Mire az énekem végére értem, megérkeztünk Betlehembe a Születés-templomához. Mielőtt bementünk volna a templomba, az idegenvezetőtől újabb tájékoztatást kaptunk a Betlehem városával kapcsolatos tudnivalókról. Jeruzsálemtől hat km-re délre fekszik egy dombtetőn, 800 méterrel a tengerszint fölött. Lakosainak száma 30 000. A város történelme az ősidőkbe nyúlik vissza, írott története egészen az ősapák koráig.

A Biblia először Ráchel halálával említi Betlehemet, akit Efrátában, vagyis a Betlehembe vezető úton temettek el. Betlehem volt a színhelye Ruth és Boáz idillikus szerelmének. Ruth lett Dávid dédnagyanyja, így hát Dávid háza Betlehemből származott. Dávid maga is Betlehemben született és nevelkedett, apja nyájait legeltette a júdeai pusztán, innen hívta el Sámuel próféta, hogy felkenje Izrael királyává. A prófécia akkor teljesedett be, amikor Augusztus császár elrendelte, hogy birodalma összes tartományában népszámlálást tartsanak. Mivelhogy József Dávid-házi volt, Názaretből Máriával együtt Betlehembe ment, hogy szülőhelyén írják össze. Mária áldott állapotban volt; eljött szülésének ideje, megszülte elsőszülött fiát, bepólyálta és a jászolba fektette, mivel a fogadóban nem kaptak szállást.

Azóta Betlehem a keresztyének millióinak szeretve tisztelt városa lett. Betlehemben sok régi ház mészkőbe vájt barlangra van építve, tehát az Úr Jézus születésének helye is inkább egy ilyen barlangba vájt istállóhoz hasonlíthatott.

Heléne, Konstantin bizánci császár anyja templomot emeltetett a feltételezett jászol helyén - moza-

ikpadlójának darabjai ma is láthatók. A ma álló épületen, melyet Julianus császár építtetett, a bejáratot a 7. században a keresztesek olyan alacsonnyá tették, hogy a mohamedánok ne tudjanak lóháton bemenni a templomba, ezért a látogatók szinte kétrét görnyedve tudnak bejutni. A perzsák 7. századi inváziója során sok keresztyén épület elpusztult, de a Születés-templomát megkímélték a megszenteltelenítéstől, mely annak volt köszönhető, hogy az épület homlokzatán a "Mindenhatót" perzsa népviseletben ábrázolták. Ezután az ismertetés után halkan beléptünk a templomba, és meglepődve tapasztaltam, hogy több százan vagyunk, és mégis az áhítat csendje uralkodott, mintha nem akarnák felébreszteni az alvó (gyermeket) csecsemőt. Ekkor arra gondoltam, hogy milyen csend és szent-séges éj lehetett az az éjszaka, amikor az Úr Jézus született.

A Bibliából tudjuk, hogy mégsem volt olyan csendes az éjszaka Jézus születésének idején, mert "Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz öbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen" (Jn. 3:16.). Emberi ésszel felfoghatatlan az a rémület, amelyet a pásztorok átéltek az éjszaka csendjében, amikor az Úr dicsősége körülvette őket. Az Úr angyala pedig azt mondta nekik: "Ne féljete, mert hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz. Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus a Dávid városában." (Lk. 2:10-11.)

Ezután "a mennyei seregek sokasága Istent dicséri". És mit tettek a pásztorok? - Örvendezve sietnek Jézushoz Betlehembe. A templom csendjében kimondhatatlan hálát érezve újra egy énekvers jutott eszembe, melyet szerettem volna hangosan is kimondani, de erre csak annyi lehetőségem volt, hogy a mellettem álló úti-társamnak mondhattam el:

"Öröm, öröm, ó, drága, kedves hír,
melyet hirdettek angyalok;
Nagy kegyről és szeretetről beszél,
öröm, amelynél nem lehet nagyobb.
Ím lejött a Messiás, és hozott szabadulást,
most megnyílt a menny nekünk,
ó, öröm, az Úr velünk."

Gondolataimat több esetben is megoszthattam úti-társaimmal, melyet érdeklődve hallgattak - ez engem örömmel töltött el. A templom kereszt alakú alaprajza 51 m hosszú és 24 m széles, négy helybeli vörös kőből készült oszlopsor öt hajóra osztja. 1836-ban felfedezték a 4. századbéli templom mozaikjának töredékeit, ezeket egy fapadló fedi. A templom és a kereszthajó felső részén szintén

mozaiktöredékek láthatók.
A gyönyörű görög ortodox choros, mely ma is a Születés barlang istállója felett áll, libanoni cédrusból készült kézi faragással.
48 lámpás világítja meg Krisztus születésének helyét, és latin nyelvű felírással (Hic Maria Virgine Jesus Christus Natus Est - Itt született Jézus Krisztus) ellátott ezüstcsillag jelzi - a jászol ettől jobbra fekszik -, felette a lámpafüsttől fekete eredeti sziklatető látható.
Ezen az éjszakán a napkeleti bölcsek tudomást szerelve a csillagról elindultak, hogy megkeressék a zsidók királyát.
Máté evangéliumában azt olvassuk: "Láttuk az ő csillagát, amikor feltűnt, és eljöttünk megkeresni, hogy imádjuk őt; és íme a csillag, amelyet láttak feltűnésekor, előttük ment, míg meg nem érkeztek, és megállt a hely felett, ahol a gyermek volt."
Ennyi a Születés-templomáról, mely nem csak nagyságában és szépségében volt csodálatra méltó, hanem Isten hatalmának és szeretetének megnyilvánulása a bűnös ember iránt - megadta a lehetőséget az üdvösség és örök élet elnyerésére. A templomból kijöve rövid séta után indultunk vissza a hajóra, ahol vacsora után későn, fáradtan, telve kedves élményekkel kerültünk ágyba.

(Részlet Juhásznő Tamási Adél: Csak vándorok vagyunk című könyvéből)

MINDIG CSAK ADNI

A jó öreg kút csendesen ontja vizét
így telik minden napja.
Aldott élet ez, fontolgom:
csak adni, adni minden napon.
Ilyen kúttá kellene lennem.
Csak adni teljes életemben.
Mindig csak adni?
Ez terhet is jelenthet!
Jó kút, nem érzed ezt a terhet?
Belenézek, tükre rám ragyog,
de hiszen a forrás nem én vagyok!
Árad belém, csak továbbadom,
vidáman, csendben és szabadon.
Hadd éljek ilyen kút-életet,
összak áldást és sok-sok szeretetet!
Nem az enyém, Krisztustól kapom,
egyszerűen csak továbbadom.

(-ismeretlen költő verse-)

A szeretet mindent megold

Egy asszony kijött a házból, és három, hosszú, fehér szakállú öregembert látott üldögélni az udvaron. Nem ismerte őket. Így szólt:
- Nem hinném, hogy ismernélek benneteket, de éhesnek látszotok. Kérlek, gyertek be és egyetek valamit.

- A ház ura itthon van? - kérdezték.
- Nem, nincs itthon! - válaszolta az asszony.
- Akkor nem mehetünk be. - felelték.
Amikor este a férje hazaért, az asszony elmondta neki mi történt.
- Menj, mondd meg nekik, hogy itthon vagyok, és hívd be őket! Az asszony kiment, és újra behívta az öregeket.
- Együtt nem mehetünk be a házba. - felelték.
- Miért nem? - kérdezte az asszony. Az egyik öreg magyarázatba kezdett:
- Az ő neve, Jólét, - mutatott egyik barátjára, majd a másikra mutatva azt mondta:
- Ő a Siker és én vagyok a Szeretet. Majd így folytatta:
- Most menj vissza a házba, és beszélj meg a férjeddal, melyikünket akarjátok behívni. Az asszony bement a házba, és elmondta a férjének, amit az öreg mondott. A férj megörült.
- Ez nagyszerű! - mondta.
- Ebben az esetben hívjuk be Jólétet. Hadd jöjjön be, és töltsen meg a házunkat jóléttel! A felesége nem értett egyet.
- Kedvesem, miért nem hívjuk be inkább a Sikert? A menyük eddig csak hallgatta őket, és most előállt saját javaslatával.
- Nem lenne jobb a Szeretetet behívni? Az otthonunk megtelne szeretettel!
- Hallgassunk a menyünkre! - mondta a férj a feleségének.
- Menj, és hívd be Szeretetet, hogy legyen a vendégünk! Az asszony kiment, és megkérdezte a három öreget.
- Melyikötök a Szeretet? Kérlek, gyere be, és legyél a vendégünk. Szeretet felállt, és elindult a ház felé. A másik kettő szintén felállt, és követték társukat. Az asszony meglepve kérdezte Jólétet és Sikert.
- Én csak Szeretetet hívtam, ti miért jöttök? Az öregek egyszerre válaszoltak:
- Ha Jólétet vagy Sikert hívtad volna be, a másik kettőnek kint kellett volna maradnia. De mivel, Szeretetet hívtad, ahova ő megy, oda mi is vele tartunk. Ahol Szeretet van, ott megtalálható a Jólét és a Siker is!

(-net-)

Betlehemi mozaik

A népi karácsonyi énekek, a betlehemes játékok, vagy a festői képzelet a legtöbbször úgy ábrázolják a kis Jézust, mint aki isteni volta ellenére egy szegény család gyermekeként látta meg a napvilágot, s akit a zimankós téli éjszakában állatok párás lehelete melenget. Lukács evangélista szűkszavúan megjegyzi, hogy a galileai Názáretből a júdeai Betlehembe érkező József és Mária már nem talált helyet a vendégfogadó házban. Ez azzal magyarázható, hogy mások már jó előre lefoglalták a legjobb házakat, és a valószínűleg egyetlen vendégfogadót. Sokan voltak ugyanis olyanok, akiknek Józsefhez hasonlóan máshonnan kellett eljönniük az Augustus császár által elrendelt összeírás miatt Betlehembe. József az északi ország részben, Galileában talált magának munkát: ácsmester volt Názáretben. Foglalkozása ha nem is tette gazdaggá, mindenesetre a tehetős középrétegbe sorolta. Ennél a rétegnél egészen a legújabb időkig szokásban volt Palesztínában, hogy az egyetlen szobából álló házban ember és állat együtt élt. Tekintettel azonban a szülésre, József igénybe sem vette a rokoni vendégszeretetet, hanem mert jól ismerte a környéket, a városka szélén, a legelők közelében választott egy nyugalmasabb helyet. Legalábbis erre látszanak utalni Lukács szavai: „Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt.” (Lukács 2,8) Ezt a helyet európai festők hagyományosan különálló istállóépületként ábrázolták, s a magyar népi karácsonyi ének is „rongyos istállóról” beszél. A Palesztínát, s különösen Betlehemet jól ismerő egyházatyák (pl. Juszminosz, Órigenész és Euszebiosz) azonban már a Kr. u. II. századtól egyöntetűen *barlang-istállóról* szólnak. Valóban, Betlehem mészkőben gazdag vidékén ma is vannak barlangok, ahová a pásztorok hideg éjszakákon beterelek a kecskenyájukat. A betlehemi „Jézus születése” elnevezésű templom, melyet a hagyomány szerint Jézus születésének a helyén, a városka szélén emeltek a IV. században, egy ilyen barlangot foglal magában. (Érdekes, hogy az ortodox ikonfestészet a barlang-istálló hagyományát megőrizte.) Állatok nemigen lehettek ebben a barlang-istállóban Józsefék ott-tartózkodásakor. Lukács ugyanis határozottan említi:

a pásztorok éjszaka is „szabad ég alatt” őrizték a juhnyáját. Az evangélistának ez a megjegyzése viszonylag melegebb időre enged következtetni. Téves tehát a decemberi európai éghajlati viszonyok rávetítése Jézus születésének időszakára. Az állatok, az ökor és a szamár szereplése a népi karácsonyi énekekben és a festményeken utalás Ézsaiás könyve 1. részének 3. versére, amely így szól: „Az ökor ismeri gazdáját, a szamár is urának jászlát, de Izráel nem ismer, népem nem ért meg engem”. Összegezve az eddigieket, nem annyira félreértésekről van itt szó, hanem sokkal inkább arról, hogy a gyermekien naiv és kegyes képzelet miként színezte ki Lukács evangélista egyszerű, de tömör karácsonyi történetét. S bár József nem tartozott Izráel népének legszegényebb rétegéhez, s Jézus sok kortárs-kisgyermekhez hasonló körülmények között született meg, a hívők képzelete mégis érzékeln próbálta valamilyen formában azt a feszültséget, hogy Isten Fia szegényen jött hozzánk. „Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztus adományát, hogy gazdag létére szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok” (2Korinthus 8,9).

Amikor Hieronymus (Szent Jeromos) 385 után Betlehembe ment, egy december 25-én a Születés templomában a latinok számára mondott prédikációjában kifogásolta, hogy Jézus szülőföldjén nem találkozhatott Jézus születésének saját ünnepével. És ezt mondta: „Ma született számunkra az igazság napja!” Más szóval: Jeromos magával hozta Rómából a szokást, hogy december 25-én ünneplik az Úr születését. De nem elégedett meg az új dátum elfogadtatásával. A liturgia sem volt egészen a szíve szerint való, ő nem ámult el a pompás külsőségek láttán. Az Úr Jézus születéséről szóló igehirdetésében hangot adott haragjának: „Azzal a felkiáltással, hogy tiszteljük Krisztust, eltávolítottuk az agyagból készült jászlát, és egy ezüstjászolt tettünk a helyére. De számomra az, amelyet elvittek innen, sokkal drágább volt. Az arany és az ezüst a pogányokhoz illik; aki azonban ebben a jászolban született, megvetette az aranyat és az ezüstöt

(Kolozs Nagy János)

Eleget kívánok...

Nemrégiben végighallgattam egy anyuka és a lánya beszélgetését a reptéren töltött közös idejük utolsó pár percében. Bejelentették a járatot.

A biztonsági kapu közelében megölelték egymást, és az anya ezt mondta lányának: "Szeretlek, és eleget kívánok neked." A lány így válaszolt:

"Édesanyám, a közös életünk több mint elég volt. Szerettednél többre nem is volt szükségem. Én is eleget kívánok neked, anyu."

Megpusztították egymást, majd a lány távozott. Az anya odasétált ahhoz az ablakhoz, amely mellett ültem. Ahogy ott állt látszott, hogy szüksége van, és vágyik is arra, hogy kiséri magát. Megpróbáltam nem megsérteni privátszféráját érdeklődésemmel, de ő örült nekem és ezt a kérdést szegezte hozzám: "Köszönt el ön valaha is valakitől úgy, hogy tudta, ez a végső búcsújuk?"

"Igen", válaszoltam én. "Bocsássa meg érdeklődésemet, de mitől ez a végső búcsújuk?"

"Öreg vagyok, és ő olyan messze lakik tőlem. Kihívásoknak nézek elébe, és az az igazság, hogy a következő utam vissza már a temetőre lesz". - mondta ő.

"Amikor elbúcsúztak egymástól, hallottam, hogy eleget kívánnak egymásnak. Megkérdezhetem, hogy ez mit jelent?"

Mosolyogni kezdett.

"Ez egy jókívánság, ami korábbi generációktól lett továbbadva. A szüleim mindenkinek mondták."

Egy pillanatra elhallgatott és úgy nézett ki, mint aki próbál minden részletre visszaemlékezni, majd még jobban mosolyogni kezdett.

"Amikor azt mondtuk, "Eleget kívánok neked" azt kívántuk a másik számára, hogy élete végéig elegendő legyen neki a jó dolgokból." Majd, felém fordulva, az alábbi jókívánságot osztotta meg velem, mintha emlékezetből idézte volna:

- Elegendő napsütést kívánok számodra, hogy jókedved legyen bármilyen szürkének is tűnnek napjaid.

- Elegendő esőt kívánok neked, hogy még jobban megbecsüld a napot.

- Elegendő boldogságot kívánok neked, hogy

szellemed élő és örökké tartó legyen.

- Elegendő fájdalmat kívánok neked, hogy még az élet legkisebb örömei is nagyobbak tűnjenek.

- Elegendő nyereséget kívánok neked, hogy vágyaidat kielégítse.

- Elegendő veszteséget kívánok neked, hogy még jobban megbecsüld mindazt, amid van.

- Elegendő köszöntést kívánok neked, hogy felkészítsen a végső búcsúra.

Ekkor sírva fakadt és elsétált.

Azt mondják, egy percbe kerül egy különleges embert találni, egy órába megbecsülni, egy napba szeretni; viszont egy egész életbe elfelejteni.

SZÁNJ ARRA IS IDŐT, HOGY ÉLJ....

Minden számomra fontos ember számára:

ELEGET KÍVÁNOK NEKTEK!

(Udvarhelyi /Hill/ József -USA)

Jézus Krisztusról szóló ének

Dicső fényben kél a reggel

Mikor Jézus visszajön

Győzedelme teljes díszben tündököl

Megváltottak nagy serege

Dél s Észak minden felől

Feltámadva trónja elé

Jön majd föl

Jön a győztes Krisztus Úr

Fel minden kaput nyisszatok

Régen várt szent országlását kezdi már

Kínhalált halt

Égbe szállt fel

És kik benne bíztatok

Most örök dicsőségében

Hív és vár

Boldog nép jön

Minden tájról

Isten áldott városába

Zengve hálát énekel

Halleluja – Halleluja

Krisztusunknak

Zengve hálát éneklünk

(Zsótér Ferencné)

FAKANÁL

Serpenyős süllő

Hozzávalók: 1-15. kg-os süllő; füstölt szalonna csíkok

Elkészítés: A megtisztított fogast irdaljuk be centinként egészen a gerincoszlop mélységéig és sózunk be alaposan. Tűzzünk minden első irdalásba füstölt szalonnát, és minden másodikba fokhagymát, ízlés szerinti mennyiségben. Az enyhén előmelegített serpenyőre keresztben fektessünk füstölt szalonna csíkokat úgy, hogy az erre fektetett fogas ne lógjon le a szalonna csíkokról. Ezzel biztosítjuk, hogy a hal ne égjen rá az edényre. A sütés megkezdése előtt peckeljük ki a hal száját. Magas hőfokon süssük ropogós pirosra. Tálalás előtt helyezzük a kipeckelt szájba egy citromot, mellyel roppant mutatóssá válik az ünnepi asztalon.

Malac-sült

Hozzávalók: 6 kg malac comb, 1 kg kolozsvári szalonna, 1 kg kenyér szalonna, fokhagyma, só, sör

Elkészítés: A malac combját bevagdossuk, jól megsózzuk, majd a bevagdossott lyukakba kolozsvári szalonnát, és fokhagymát tűzdelünk. Sütés közben a kenyérszalonnát sörbe mártogatjuk, és a malac bőrét kenegetjük vele. Tálalásnál uborkasalátát és tört krumplit kínálunk hozzá.

Vidám esetek

Stokowskihoz, a világhírű karmesterhez bekopogtatott egy gazdag, de tehetségtelen nő a leányával.

- Mester! Hallgassa meg a leányomat, milyen tehetséges játékos!
Kínos negyedórai játék után Stokowski megszólalt és ezt mondta:
- Asszonyom! Igen biblikusan játszik a leánya. Nem tudja a jobb keze, hogy mit csinál a bal.

Egy szabómester a templomból kifelé menetben rendszeresen kritizálta az igehirdetést. Eljutott ennek a híre a paphoz is, aki egyszer azután megszólította az ajtóban a szabómestert.

- Mondja mester úr! A Jelenések könyvében van egy angyal, aki az egyik lábát a tenger egyik szélén tartja, a másikat pedig a tenger másik szélén. Mekkorára nadrág kellene erre az angyalra?
- Honnan tudjam én azt – válaszolta erre a szabómester.
- No látja, ha még a saját szakmáját sem tudja eléggé, akkor miért bírálhatja másnak a szakmáját?

Blaskovics András erki papnak, szomorúan mondja egyik atyafi a templomba menve, hogy az éjjel valaki ellopta a disznaját. Mire az istentiszteleten a pap így kezdett beszélni:
- Testvéreim! Egy gonosz tolvaj ma éjjel ellopta egy becsületes egyháztagunk disznaját, de nekem a Szentlélek megjelentette, hogy ki volt a tolvaj, és én most e könyvvel fogom sújtani. Nagyot lendített a kezében énekeskönyvvel, mire az egyik szűrös atyafi a pad alá kapta a fejét.

Alkalmaink

Istentisztelet: minden vasárnap 10 és 17 órakor

Bibliaóra: minden csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: minden vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúsági bibliaóra: minden kedd 18,00 órától és vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúsági énekóra: minden vasárnap 16,00 órától 17 óráig

Felnőtt kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/: minden vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: minden csütörtök 19,30 és vasárnap 18,30 órától

Úrvacsora: Minden hónap első vasárnapján a 10 órakor kezdődő Istentisztelet második felében

Közös imaóra: Ünnepi Istentiszteletek előtt 9 órától 10 óráig (Karácsony, Húsvét, Pünkösöd, Hálaadónap)

Sakk szakkör Minden hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Előljárási megbeszélés: Minden hónap első vasárnapját követő szerdán 18 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Dr. Almási Mihály**
Pesterzsébet, Ferenc u.3.
Telefon: 283-14-13

Gyülekezetvezető: Laczkovszki János
Telefon: 285-25-97

Gondnok: Császár Sándor
Telefon: 284-21-81

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **dr. Almási Mihály**

Szerkesztő: Máté Dániel, Máté Daniella, Máté Lukács

Technikai szerkesztő: Lesták Károly

Email: mate.dani@freemail.hu és lestakk@ps.hu

Honlap: www.erzsebet.baptist.hu